

De tempore orandi:

Orandum est. **Q**uādo ab itinerantibus ire disponitur.
Loqui uolentibus uerbum proponitur.
Cenam querentibus cibis apponitur.
Cum patientibus mundus opponitur.

Orare debemus cum ad aliquē locum p̄gere uolum⁹ ut do-
minus in uiaꝝ pacis dirigat pedes nr̄os et custodiat nos
āgelus domi euntes am̄oꝝantes ⁊ redeuntes. **Judith xiiij.** Prop̄
hāc cāꝝ dixit **Esdraꝝ** orauim⁹ dñꝝ p̄cepto itineꝝ ⁊ secure euenit
nobis ⁊ p̄spere. **p̄ Esdraꝝ viij.** Multū cōfidebat iudith in oracō
ne quādo debebat ire ad b̄lofernē cū dicebat nichil aliud fiat
p̄ me nisi oracō. **Judith viij.** **R**ecedēs paulus a fr̄ib⁹ de achya
post pulchros sermōes diutius orauit. **Act. xx.** **I**dem paulus
dicebat rōanis obsecrans si q̄ modo p̄spere iter habēā ueni
endi ad uos. **Roman. p̄.** **O**rare debet hō cui debet aliqua uer-
ba p̄ponere uel ad interrogata respondere ut dñs aperiat ⁊ mun-
det labia sua ut digne uerba p̄nūciat q̄ labia ysaie calculo mū-
dauit ignito. **Ysa. vi.** **N**eemias rogauit dñm celi cum deberet
ad interrogata r̄ndere. **Nee. iiij.** **H**ester locutura ad regē assuerū
rogauit martho clxū ut iudeos congregaret qui erāt in fufis et ip-
se ⁊ illi p̄ ea dñm precarētur. **Hester iij.** **P**aulus cōsiderans
ista dicebat colloccētib⁹. fratres orate pro nob⁹ ut deus aperiat
nob⁹ ostiū ad loquendū misterū dei. unde forte sup̄sit exordiu
q̄ p̄dicatoꝝ in p̄ncipio sermonis petiit orōnes fieri ut digne
p̄nūciat uerbu dei. **Col. iij.** **O**rare debet hō cum det cibū ac-
cipere ⁊ cū accepit et gr̄as referendo largo mō fumentō orōnez
sic neemias orauit cū daret regi bibere. **Nee. iiij.** **S**aluator
cui multa milia hōim discūbere faceret quos de paucis panibus sa-
ciat prius q̄ comedere orauit in celū ocul⁹ leuatis. **Joh. vi.**
In cena cū cristus corpus suū s̄ctissimū cōsecrauit cum de men-
sa cui suis discipulis ⁊ aplis surgeret gr̄as reddiderūt quando
ymno dicto exierut in montē oliuarū. **Math. xxvi.** **O**rare de-
bet hō certo tpe ut mūdo se nobis accusantibus opponēte
recurramus q̄ nos de adūsātib⁹ liberaret. sic thobias caecis vx-
oris impp̄riis tribulatus cōfugit ad orōnis remediū. **Thob.**
iiij. **F**ilij israhel tribulati ab b̄loferne orātes ad dñm clamaue-
rūt. **Judt. iij.** **T**ribulat⁹ ⁊ afflict⁹ marthochus p̄ se ⁊ poplo

dñm exorauit. Hester. iij. Azarias et socij ei⁹ i fornace ad orō
 nis remediū cōfugerūt Dan. iij. Jonas afflict⁹ in vētre ceti ora
 uit ⁊ salu⁹ per dñm ē eductus. Jone. iij. Iudei in tribulatione
 positi orauerūt et fuerūt a dño exauditi. ii. Mach. iij. Saulus
 in terrā pmissiōis pstratus ⁊ cecatus venēs damascū orauit et
 fleuit ⁊ liberat⁹ est. Act. ix. Qñ petrus seruabat⁹ i carcere tribu
 lat⁹ orō fiebat p eo sine intermissione ab ecclesia. Actū. xij.:

De modo orandi:

Orarē volentes digne
 debent orare Cum:

Solitudine orafitatis:

Teneritudine lacriofitatis

Promptudie vē vnitatis:

Certitudine sue vtilitatis:

Soliciudie sue assiduitatis

Oracō debz eē solitaria ⁊ sepata a tumultu hūane soliciu
 dinis. Nā iacob deuote orae desiderās se ab vxorib⁹ ⁊ alia
 familia seq̄strauit. Gen. xxxij. Oracō mētal⁹ ⁊ solitaria clamat in
 aures dei. sic ptz de moyfi mētalit⁹ ⁊ solitarie dep̄cati cui dixit de
 us. qd clamas ad me. Exo. xiiii. Dep̄catur⁹ dō dñm pro puulo
 ingressus seorsū iacuit i terra. ii. Re. xij. Dimissa turba ascēdit
 ih̄s i montē sol⁹ orae nos orare h̄r̄ instruēdo. Math. xiiii. Ascē
 dit petr⁹ orae h̄r̄ in sup̄iora dom⁹ vt poss̄ orare diuā⁹ ab alijs
 sepatus. Act. xxij. Oracō deb̄ esse lacrimosa tenerime deuocōis
 Ideo ezechias se auertit ad dñm ⁊ orās cū lacris fuit a dño ex
 audit⁹. iii. Re. xix. Conūtit ezechias et orauit cū lacris et dixit
 ei dñs. audiui orōnes tuas ⁊ vidi lacrimas tuas. iii. Re. xx. Flēs
 fusāna asperxit in celū ⁊ orauit ad dñm et orō eius exaudita est
Dan. xij. Magdalena in sua auersioe nō legit orasse vocalit⁹
 credendū est eaz orasse mētaliter ⁊ fleuisse. cū lacris pedes domi
 rigauit. Luc. vij. Oratio debet esse vnica in multitudine ho
 minum vñculo caritatis. multum enim placet deo oratio aliau
 ius multitudinis vel societatis eorum qui sunt in caritate cōiun
 cti. Ideo sacerdotes ⁊ viri vnanimis cum mulieribus resolutis
 ceruicibus deum orauerunt et extensis manibus dominum dep̄
 cabantur et eripuit eos ab impio micanore. ii. Machabe. iij.
 Saluator noster dixit. si duo ex vobis consenserit de quacūqz
 re p̄citeris. Math. xvij. Post ascensionem domini erant ones
 discipuli in oratione cum mulieribus perseverantes vnanimis